

sugust õnnetähte leian, siis lähhed assi lõrrialiête  
meil toime."

## 3

Nattule maad eddasī minnes tulli üks lauloräästas Hintsile tee peal wästo; Hints üidis: Linnoke, näita mulle õnne-teed! agga räästas laskis pahhemat fät teed ossa peale mahha ja allas laulma. Kas si meel läks nukraks ja ta mōtles: se on miño õnnetuse laul. Agga mis tehha, kuñinga sund on wahwa taggalihutaja! sepärrast rändas Hints kurwa süddamega eddasī ja jōudis pāikese werimise aetal Kurjasünnituse mōisa. Reinowadder istus ulse läwvel ja kas ütles terretades: "Elde taewas sago teile õnnelikko elloöhtud kinsima! Kuñinga wiilha ähwardab teile otsa tehha, kui fauemine waëtopan-nes törfusite sure kuñinglikko kohto ette astuda. Teie peate kaebajadele wästust andma, iggamehhele digust nōudma ja awwalissult isseenlast wabbandama, muido saab teile ning teie suggowössale suur willetsus seit töusma!" — Reinowadder kostis wästo: "Olge terwe tullemast, miño fallis täddipoeg! Sago Jumala önnistus miño sowimist möda teile rohkest ossaks sama, et fölk tallitamised ning etterwödmised mōnusast teil korda lähhedid." Senni kui Reinowadder suuga sõbrajutto räfis piddas ta südda fallamahti nōu, kudda Hints'i nisamasugguse teotusega kuñinga jure mōlks taggasī sata kui farro. Ta nimetas kassī ühte-

puhko fallis täddipoeg ja nōudis otsust, mis toito armsa wðera südda föige eñam iñustaks. "Täis lõht on pehme vä-paddi," lissas Reinowadder jure — "ja omme ommilo tahhame enne koito seltsis teele minna. Teie ollete, fallis täddipoeg, mul föigearmsam sugulane ja seisate iggas kohhas miño poolt, kus waen-lased mulle kippuvad liga tehha. Uhne farro, jõu polest miñust valjo kangel, tulli uhkel tujjul sõimades seie: kuis julgesin temaga üksi teele minna. Teie seltsis lähhen rõemoga. Meie puhkame ösel ja akka-me oñilo warra miñema, se on miño arwates föige parrem." Hints ütles: mōnusam olleks, kui aega wibimata teekonda lohhe etterwöttaksimi; tee on iggas, kohhas tahhe, ja leña ku-wolge näitab meile jälg. "Oseni teekond" ütles Reinowadder — "on issa wae-waline; mōningas, kes päwawalgel lählest terretades meist möda lähhed, saab kui ösel wästo juhtub — förrileisajaks! Puhkland jallad käivad ruttomine kui wässind, sellepärrast jäge puhkama." Hints küssis: Mis mulle öhto roaks lauale pannete kui öemajjal-e jään? Rebbane wästas: Meie ellame lehwa kombel — pihhust suhho! — agga siiski kui meile wðer-siks jäte, murretseb meile waña verrenaine wagna täia maggusad messikärgi lauale. Kas koötis töküdes wästo: messikärgi ma ial suhho ei wötta! Kui teil muud suremad majjas ei olle, siis andke mulle üks iir, sellega leppin ma rahhus. "Kui iire-lühha teil maitsev roog on," — kostis Reinowadder —